

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1938

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ Α. Ε.
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»
46 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 46
ΑΘΗΝΑΙ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΓΘΕΤΗ

ΦΑΟΥΣΤ

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΠΡΑΞΕΙΣ (*)

Μετάφραση: ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Ι. ΛΑΜΨΑ

ΠΡΑΞΗ ΠΕΜΠΤΗ (συνέχεια)

ΒΟΥΝΑ ΚΑΙ ΦΑΡΑΓΓΙΑ, ΔΑΣΟΣ, ΒΡΑΧΙΑ, ΕΡΗΜΙΑ.

*Άγιοι Άναχωρηταί, ¹ πούειναι σκορπισμένοι άπάνω στο βουνό και βρίσκονται ανάμεσα σε φαράγγια.

Χορός και Άντίλαλος

Δάσια ξαπλώνονται,
βράχια ριζώνουνε,
ρίζες στεριώνουνε,
δέντρα πυκνώνονται,
κύματα ρυάζονται,
σπήλια φωλιάζονται,
λιόντοι βουβοί προσπερνούν
γύρω σά φίλοι, ² τιμούν
τούτη την άγια μεριά,
πούγινε άγάπης φωλιά.

*Ο Πατέρας ό Έκστατικός ³ (πειώντας άπάνω και κάτω).⁴

Πύρα, πού αιώνια γλυκαίνει,
δέσιμο άγάπης, πού ψαίνει,
πόνος στα στήθια, πού βράζει,

θεία χαρά, πού κοχλάζει!
Βέλη, τρυπήστε με,
λόγχεσ, ξεσχίστε με,
σείς, κεραυνοί μου,
όλον τσακίστε με,
τό άθλιο κορμί μου
νάειναι, άχ, άκύμαντο
μπρός πιά στο άσήμαντο ¹
κι' άπ' τό αγαπάστερο
φώς νάχη ξάστερο!

*Ο Πατέρας ό Βαθύς ² (στη βαθιά ζώνη).

*Όπως φαράγγι έδω ήσυχάζει
κι' όμως βαθύτερο σκεπάζει
κι' ως μύρια ρυάκια άχτιδοβόλα
μέ άφρους στο ρέμα πέφτουν όλα,
ώς ό κορμός μέ την όρμη του
του ψήλου πάει τή δυνατή του,
Έτσι κι' ή άγάπη, όλα πού όρίζει,
πλάθει τό πάν και τό φροντίζει.

Τί βρόντον άγριο πού άγροικώ,
σάν νάτρεμαν βράχια και δάση!
Κι' όμως τό ωραίο είναι νερό,
πού άπ' την άγάπη του μέ βιάση
τρέχει τόν κάμπο νά ποτίση.
Κι' ό κεραυνός, πού πέφτει πάλι,
άπ' τόν άέρα πάει νά βγάλη
άτμούς, πού όλο φαρμάκι κλειούν.
Τά στέλνει ή άγάπη, νά μάς πούν,
πώς κάποιος πλάστησ μάς κοιτά.

(*) Συνέχεια από τό προηγούμενο και τέλος.

1. Στη σκηνοθεσία αυτή έδοσε άφορμή μία περιγραφή του βουνού Montserrat στην Ίσπανική έπαρχία της Βαρκαλόνας, πούκανε ό W. v. Humboldt σ' ένα γράμμα του στον ποιητή τό 1800. Τό βουνό αυτό ώνομάστηκε έτσι από τις πολλές κορφές του, πού μοιάζουν μέ δόντια πριονιού. Σ' αυτές ύπήρχαν 13 άναχωρητήρια, πού έχωρίζονταν τό ένα άπ' τ' άλλο μέ βαθιά φαράγγια κι' ανήκαν σ' ένα πανάρχαιο κοινόβιο Βενεδικτινών, πούηταν στη μέση του βουνού. Στην πιο άψηλή κορφή του βουνού, πούείχε έκτεταμένη θέα στην ξηρά και στη θάλασσα, εόρισκόταν άλλοτε ένα παρεκκλήσι της Παναγίας.

2. Δές και Ήσαϊα 65, 25.

3. Pater Ecstaticus στο κείμενο. Πού πέφτει σε έκστάσεις. Τό όνομα αυτό είχε δοθή σε μερικούς έκκλησιαστικούς πατέρας τό μεσαίωνα, μά έδω δέ φανερώνει κανένα άπ' αυτούς, αλλά γενικά τις θρησκευτικές φύσεις, πού έχουν την ίδια κατεύθυνση. Τό ίδιο ισχύει και για τους παρακάτω πατέρας, καθώς τό Βαθύ, τό Σεραφικό και τό Δόκτορα Μαρριανό.

4. Τό πέταγμα στην κατάσταση της έκστάσεως αποδίδεται σε πολλούς άγιους.

1. Νά μην έξεγείρεται δηλαδή από τά άσήμαντα, τά κατώτερα πάθη, όπως είναι ό σαρκικός έρωσ.

2. Pater Profundus στο κείμενο. Ή προσωνομία αυτή είχε δοθή τό μεσαίωνα στον Bernhard de Clairveaux (1091-1153) και σε άλλους.

Ἄς ἔκαιγε τέτοια φωτιά
καὶ μέσα μου, ὅταν παραγμένος
ὁ νοῦς μου ἐδῶ καὶ παγωμένος,
μὲ αἰσθήσεων θαμπῶν δεσμά,
μὲ ἄλυση πόνου ὅλος δεμένος
τραβάει βάσανα φριχτά!
Μέρωσε, Θεέ, τὰ λογικά μου
καὶ φῶτα τὴ φτωχὴ καρδιά μου!

Ὁ Πατέρας ὁ Σεραφικός¹

(*σὴν μεσαία ζώνη*).

Σὰν τί σύγνεφο κυλάει
στῶν ἐλάτων τίς κορφές;
Μέσα του σὰν τί βαστάει;
Παιδικές εἶναι ψυχές!

Χορὸς τῶν Μακάριων Παιδιῶν²

Πές, πατέρα, ποῦ τραβοῦμε;
Ποιοὶ εἴμαστε, πές μας το ἐσὺ!
Τί εὐτυχία ποῦ νογοῦμε!
Τί ἐλαφριά ποῦ εἶναι ἡ ζωὴ!

Ὁ Πατέρας ὁ Σεραφικός

Μεσονύχτι γεννημένα,
μὲ μισάνοιχτο μυαλό
καὶ γιὰ τοὺς γονιοὺς χαϊμένα,
δώρα γιὰ τὸν οὐρανό!
Μπρὸς σας φίλος εἶναι, ἐλάτε,
εὐτυχισμένα μου παιδιὰ,
ποῦ ἀπ' τίς πλάνες δὲ νογάτε
τῆς ζωῆς ἐσεῖς καμιά!
Στῶν ματιῶν μου μέσα ἐμπάτε
τὸ ὄργανο τὸ ἐγκόσμιο αὐτό,
σὰν δικά σας νάειναι, ἐλάτε,
δέτε αὐτὸν τὸν τόπο ἐδῶ!³

(*Τὰ παίρνει μέσα του.*)

Δέντρα ἐδῶθε ὄλο ἀγναντεύει,
κεῖθε χεῖμαρρο ἢ ματιά,
ποῦ τὸ δρόμο συντομεύει,
κάτω πέφτοντας γοργά.

Τὰ Μακάρια Παιδιὰ

Τούτη ἡ θεὰ συγκλονίζει,
μὰ ἐδῶδ' εἶναι σκοτεινιά,
ποῦ μὲ τρόμο μᾶς γεμίζει.
Ἄσε νάβγωμε ἔξω πιά!

Ὁ Πατέρας ὁ Σεραφικός

Πιο ψηλά ἀπὸ δῶ ἀνεβῆτε,
ἀνεπαίσθητα αὐξηθῆτε
στοῦ θεοῦ τὴ γειτονιά!
Τὶ τὸ πνεῦμα στὸν αἰθέρα
θρέφεται νύχτα καὶ μέρα
μὲ ἀποκάλυψη γλυκειὰ
τῆς ἀγάπης, ποῦ γεννᾷ
τὴ μακάρια τὴ χαρά.

Χορὸς τῶν Μακάριων Παιδιῶν

(*ποῦ πετάει γύρω ἀπ' τίς πιο ψηλές κορφές*).

Ὅλα πιαστήτε
σὲ γύρο χαρωπό,
ῶρια νά εἰπῆτε
τὸν ἅγιο τὸ σκοπό!
Νά ἐμπιστευθῆτε,
Θεὸς μιλά!
Θά τὸν ἰδῆτε
ὄλα γοργά!

Ἄγγελοι⁴

(*ποῦ πετοῦν σὴν ὑψηλότερη ζώνη καὶ βαστοῦν
τὸ ἀθάνατο στοιχεῖο τοῦ Φάουστ*).

Τὸ μέρος του τὸ εὐγενικό
ἔχει σωθῆ πιά ἀπ' τὸ κακό.
Αὐτός, ποῦ πάντα προσπαθεῖ,
μπορεῖ ἀπὸ μᾶς νά λυτρωθῆ.
Κι' ἂν μάλιστα κι' ἀπὸ ψηλά
ἡ ἀγάπη⁵ τούχει πιά δοθῆ,
κι' ἡ τρισμακάριστη στρατιά
εὐτὺς θά τὸν καλοδεχθῆ.

Οἱ νεώτεροι Ἄγγελοι

Ρόδα ἀπ' τίς μετανοιωμένες
κι' ἀπ' τὸν ἔρωτα ἀγιασμένες
τὸ τρανὸ τὸ ἔργο ἐτελειώσαν,
θησαυρὸ ψυχῆς⁶ μᾶς δόσαν.
Διάβολοι στὸ σκόρπισμά των
φεύγαν καὶ στὸ χτύπημά των!
Κόλασης ποινῆς δὲ χρειάστη,
τοῦ ἔρωτα ἔφτασεν ὁ πόνος.
Κι' ὁ Ἀρχισατανᾶς, ποῦ μόνος
ἔμεινε στερνά, ἐσωριάστη,
τί κατάβαθα ἐτρυπήθη.
Ψάλτε! Ἡ νίκη πιά ἐκερδήθη.

Οἱ τελειότεροι Ἄγγελοι

Ἐπόλοιπο ἀπ' τὴ γῆ⁴
ἐδῶ βαστοῦμε,
φορτιὸ γιὰ μᾶς βαρὺ!
Κι' ἀμίαντον⁵ ἀγνὸ
ἂν ἐκρατοῦμε,
δὲν εἶναι καθαρὸ.
Μυαλό ὅταν δυνατὸ

1. Pater Seraphicus στὸ κείμενο. Ἡ προσωνομία τοῦ Σεραφικοῦ εἶχε δοθῆ στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο τῆς Ἀσσιζῆς (1182-1226). Καὶ τὰ μέλη τοῦ τάγματος τῶν Φραγκισκανῶν, ποῦ ἱδρυσεν αὐτός, ὠνομάζονταν Σεραφικοί ἀδελφοί. Κι' ἓνας κατόπιν ἀρχηγός των, ὁ περίφημος Θεολόγος Bonaventura (1221-1274), ὠνομάστηκε Doctor Seraphicus γιὰ τὸ ἐνθεουσιαστικὸ του ὕφος.

2. Εἶναι τὰ παιδιὰ, ποῦ ἐγεννήθησαν νύχτα καὶ ἀπέθαναν ἀμέσως καὶ σύμφωνα μὲ τὴ λαϊκὴ παράδοση ἐγίνονταν ἄγγελοι. Ἀκριβῶς ὅμως, γιατί δὲν ἐπρόφτασαν νά μάθουν τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, εἶναι ἀνάγκη νά τὰ διδαχτοῦν ἐδῶ σὴν νέα των ζωῆ. Τὴ διδαχὴ αὐτὴ ἀναλαμβάνει ὁ Πατέρας ὁ Σεραφικός, μπάζοντας τίς ψυχές των παιδιῶν μέσα στὰ μάτια του.

3. Ὅτι αὐτὸ μπορούσε νά γίνῃ, τὸ ὑποστήριξε ὁ γνωστὸς θεόσοφος Swedenborg (1689-1772). Ἰσχυρίζεται, πὼς ἐμπαζε τὰ πνεύματα μέσα στὰ μάτια του, ποῦ μ' αὐτὰ ἐβλεπαν ἐκεῖνα τὸν κόσμο.

1. Ἀμέσως παρακάτω διακρίνονται σὲ νεώτερους καὶ τελειότερους. Πετοῦν ἐδῶ, γιὰ νά παραδόσουν τὸν Φάουστ στὰ Μακάρια Παιδιὰ.

2. Δηλ. τοῦ Κυρίου.

3. Δηλ. τοῦ Φάουστ.

4. Τοῦ Φάουστ, σωματικὸ, ὕλικό.

5. Τὸ γνωστὸ καθαρῶτατο καὶ μὴ καιόμενο ὄρυκτό. Ἀπ' αὐτὸ ἔκαμναν οἱ ἀρχαῖοι τὸ σεντόνι, πούβαζαν μέσα τοὺς νεκρούς, πρὶν τοὺς κάψουν, γιὰ νά μαζέψουν μετὰ τὸ κάψιμο τὴν τέφρα των καθαρῆ.

μέσα του και τὰ δυὸ
στοιχεῖα ¹ ἐνώση,
δὲν εἶναι δυνατό
Ἄγγελος πιά τὰ δυὸ
νὰ ἀπομονώση.
Ἡ ἀγάπη μοναχὴ
ἢ αἰώνια τὸ μπορεῖ. ²

Οἱ νεώτεροι Ἄγγελοι

Σὰ σύγνεφο θωρῶ
πάνω στὸ βράχο,
ψυχῶν, θαρρῶ, χορῶ
κοντά μου νάχω.
Ξανοίγει ἢ συγνεφιά,
θωρῶ μιά συντροφιά
μακάρια παιδιὰ.
Μακριὰ ἀπ' τὰ φόβερὰ
τῆς γῆς τὰ βάρη
δροσίζονται ἐδωνὰ
στὴν ἀνοιχτὴ τῆ νιά,
πού ἀνθεῖ με χάρη.
Ἄς μείνη αὐτός με αὐτά,
μαζί των νὰ αὐξηθῆ
καὶ τέλειος νὰ γενῆ!

Τὰ Μακάρια Παιδιὰ

ΠΑίρνομε χαρωποὶ
τῆ χρυσαλλίδα αὐτή,
ἐνέχυρο τρανὸ
σὲ μᾶς κι' ἀγγελικό.
Τῆ σκέπη ³ βγάλτε αὐτή,
πού τὸν σκεπάζει!
Ἄγνη ἔκαμε ζωὴ
κι' ὄριος φαντάζει!

Ὁ Δόκτορας ὁ Μαρριανὸς ⁴ (σιὸ πιὸ ἀψηλὸ καὶ τὸ πιὸ καθάριο κελλί).

Ἡ θεὰ ἐδῶ ἀνοιχτή,
ὁ νοῦς τραβάει ψηλά.
Γυναίκεια συντροφιά
στ' ἀπάνω πάει γοργή.
Στὴ μέση ἢ πιὸ Λαμπρὴ
μὲ στέφανο ἀπ' ἀστριά,
ἢ λάμψη τῆς μιλεῖ.
εἶναι ἢ τρανὴ Κυρά!
(Μὲ θεῖο ἐνθουσιασμό.)
Ἄσε, Δέσποινα τρανή,
στὲ γαλάζιο σου νὰ ἰδῆ
σκήνωμα ὁ πιστός σου
τὸ μυστήριό σου!
Δέξου, ἀντρός ὅ,τι κινᾶ
σοβαρὰ καὶ τρυφερὰ
τὴν καρδιά καὶ στὸ δωρεῖ
μὲ ἁγίου πιά ἔρωτος χαρά!
Ἡ καρδιά μας δὲ δειλιᾶ,

ὄταν σὺ προστάξης,
σβήνει ἀμέσως ἢ φωτιά,
σάν μᾶς ἡσυχάζης.
Ἄχραντη Παρθένα ἐσύ,
μάννα τιμημένη,
σύ, Βασίλισσα ἐκλεκτὴ
κι' ἀποθεωμένη! ¹

Γνέφια τὴν ζώσαν,
γυναῖκες κλειοῦνε,
πού ἐμετανοιώσαν.
Νά, στὴ Μητέρα,
δές, γονατοῦνε,
διψοῦν αἰθέρα,
χάρη ποθοῦνε.

Ναί, στὴν Ἄχραντη Κυρά
μόνον ἀπομένει,
νὰ τὴ βλέπουν θαρρετὰ
οἱ ἀποπλανημένοι.
Ἄχ, στὸ κρίμα ὅποιος γλιστρᾶ
δύσκολα γλιτώνει,
τῶν παθῶν των τὰ δεσμὰ
ποιοὶ τὰ σπάζουν μόνοι;
Ναί, τὸ πόδι τί γοργὰ
στὸν κατήφορο γλιστρᾶ!
Ποιός ματιὰ καταφρονεῖ
καὶ χαδιάρικη πνοή;

Ἡ Ἐνδοξη Μητέρα ²

πετάει πρὸς τὰ ἔμπρός.

Χορὸς ἀπὸ Μετανοιωμένες

Σὲ κράτη αἰώνια
πᾶς νὰ καθίσης,
ἄχ, με συμπόνια
δέξου δεήσεις,
σὺ δίχως ὅμοια,
πλούσια σὲ ἐγκώμια!

Ἡ μεγάλη Ἀμαρτωλὴ ³

Μὰ καὶ τὴν ἀγάπη ἀκόμα,
πούχυσε δάκρυα καθάρια
στοῦ παιδιοῦ σου τὰ ποδάρια
μπρὸς στοῦ Φαρισαίου τὸ σκῶμμα,
μὰ τὸ ἀλάβαστρο, με τόσο
μύρο πούειχετα ραντίσει,
μὰ τὴν κόμη αὐτῆ, πού πόσο
ἀπαλὰ τάειχε σφογγίσει —

Ἡ Σαμαρείτιδα ⁴

Μὰ καὶ τὸ πηγάδι, πούχε
τοῦ Ἀβραάμ τὰ ἄρνια ποτίσει,
μὰ τὸν κάδο, πού τὰ χεῖλη
τοῦ Σωτήρα εἶχε δροσίσει,
μὰ καὶ τὴν πηγὴ τὴν πλούσια,
πού ἀπ' αὐτὰ ⁵ βγῆκε ὁμοοῦσια

1. Δηλ. τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα.
2. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.
3. Τῆς χρυσαλλίδας, πού τὸν σκεπάζει ἀκόμη τὸν
Φάουστ σάν ὑπόλοιπο ἀπὸ τὴ γῆ.
4. Doctor Marianus στὸ κείμενο. Ἡ προσωνυμία
αὐτῆ, πού φανερώνει τὴν τέλεια ἀφοσίωση στὴ λα-
τρεία τῆς Παναγίας, εἶχε δοθῆ μεταξὺ ἄλλων στὸν
περίφημο Σχολαστικὸ φιλόσοφο Duns Scotus (1270 πε-
ρίτου—1308).

1. Μὲ τὴν ἀχραντὴ οὐλληψη.
2. Ἡ Παναγία. Στὸ κείμενο Mater Gloriosa.
3. Magna Peccatrix στὸ κείμενο. Ἡ Μαρία ἢ Μα-
γδαληνὴ. Δὲς καὶ Λουκ. 7, 37-39.
4. Mulier Samaritana στὸ κείμενο. Δὲς καὶ Ἰωάνν.
4, 5-7.
5. Δηλ. ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ Σωτήρα. Δὲς καὶ Ἰωάνν.
4, 13-14.

καὶ στοὺς κόσμους ὄλους γύρω
δίνει τὸ λαμπρὸ τῆς μύρο —

Ἡ Μαρία ἡ Αἰγυπτία¹

Μὰ τὸν ἀγιασμένο τόπο,
ὅπου ἐθάψαν τὸ Σωτήρα,
μὰ τὸ χέρι, ποὺ ἀπ' τῆ θύρα
μὲ ἔσπρωξε μὲ κάθε τρόπο,
μὰ καὶ τὸ μετανοιωμό μου
στὴν ἐρμιά, μὰ τὸ στεργό μου
τὸ χαιρέτισμα στὴ ζήση,
ποὺ στὴν ἄμμο εἶχα σκαλίσει —

Οἱ τρεῖς μαζί

Σὺ, ποὺ τίς βαθειὰ πεσμένες
πλάϊ σου νάρθουν τίς ἀξιῶνεις
καὶ στίς μετανοημένες
τῆ συχώρεσῃ σου δόνεις,
ἄχ, συχώρεσε καὶ πάλι
τὴν καλὴ τούτη ψυχούλα,
ποὺ ἐξεχάστη μιά στιγμούλα
καὶ δὲν ἔνοιωθε, πὼς σφάλλει!

Μιά ἀπὸ τίς Μετανοιωμένες²

(ποὺ ἐλεγόταν ἄλλοτε Μαργαρίτα, σιμώνοντας πολὺ
κοντὰ).

Μεῖνε, μεῖνε,
ῶριε μου κρίνε,
καὶ σπλάχνος χύνε
σὲ μιά γεμάτη ἀπὸ χαρά!
Ὁ ἀγαπημένος,
λευτερωμένος,
εἶναι ἐδωνά!

Τὰ Μακάρια Παιδιά

(σιμώνοντας σὲ κύκλο).

Κιόλας μᾶς ξεπερνᾶ
ἢ χρυσαλλίδα,
θὰ πληρωθῆ καλά

1. Maria Aegyptiaca στὸ κείμενο. Σύμφωνα μὲ τὸ
Συναξάρι, ἡ Μαρία ἡ Αἰγυπτία, κατόπιν ἀπὸ ἀκόλα-
στη ζωὴ 17 χρονῶν, ἐπῆγε στὰ Ἱεροσόλυμα νὰ
προσκυνήσῃ τὸν τάφο τοῦ Σωτήρα, μὰ ἔνοιωσε, πὼς
κάποιο χέρι ἀόρατο τὴν ἐδιώχνε ἀπὸ τὴ θύρα τοῦ
ναοῦ. Ἡ Μαρία μετάνοιωσε πικρὰ γιὰ τὴν ἕως τό-
τε ζωὴ τῆς καὶ ἐπῆγε στὴν ἔρημο, ὅπου ἔζησε 48
χρόνια μονάχη καὶ πιστὴ στὸν Κύριο. Λίγο πρὶν πε-
θάνῃ, ἐχάραξε ἀπάνω στὴν ἄμμο τὴν παράκληση νὰ
συχώρεθῃ.

2. Τὴν ψυχὴ τῆς Μαργαρίτας, ποὺ δὲν ἠμπορεῖ
νὰ τῆς καταλογιστῆ τὸ θανάτωμα τοῦ παιδιοῦ τῆς,
γιατὶ τόκαμε σὲ στιγμὴ τρελλῆς ἀπελπισίας.

3. Στὸ κείμενο : Una Poenitentium.

τόση φροντίδα.

Ἔχομε ἀπ' τὴ ζωὴ
νωρὶς πετάξει,
τούτος τὴν ἔχει ἰδεῖ,
θὰ μᾶς διδάξῃ.

Ἡ μιά Μετανοιωμένη

(ποὺ ἐλεγόταν ἄλλοτε Μαργαρίτα).

Μὲς στῶν ἀγγέλων τὴ γραμμὴ
δὲ νοιώθει θέση νέα νάχη,

τόσο τῶν μοιάζει, ποὺ ζωὴ
δὲ βλέπει νέα πὼς τούχει λάχει.
Κοίτα, πὼς ξέκοψε μ' ἀξιότη
κάθε δεσμό πιά μὲ τὴ γῆ
κι' ἀπ' τὴν αἰθέρια του στολῆ
προβάλλει ἡ δύναμη κι' ἡ νιότη!
Ἄς τὸν διδάξω ἐγώ, Μητέρα,
τὶ τὸν θαμπώνει ἡ νέα ἡμέρα!

Ἡ Ἐνδοξη Μητέρα

Σὲ σφαῖρες πιὸ ψηλὲς κινήσου!
Σὰ νοιώση σε, θάρθη μαζί σου.

Ὁ Δόκτορας ὁ Μαριανὸς

(προσκυνώντας μὲ γυμνὸ τὸ πρόσωπο).

Τρυφερὲς ἀμαρτωλές,
πρὸς τὴ σώστρα ὑψῶστε
βλέμμα, γίνετε καλές,
τόση χάρη νοιώστε!
Κάθε ἀνώτερη βουλή
ἄς σὲ ὑπερετήση,
Μάννα, Κόρη, Θεᾶ τρανή,
βόηθα τίς στὴ ζήση!

Χορὸς Μυστικὸς³

Ἄλλα τὰ παροδικὰ
σύμβολα εἶναι μοναχὰ
καὶ τὸ ἀτέλειωτο στὴ γῆ
ἐδῶ τέλειο θὰ γενῆ.
Εἶναι ἀνέκφραστο⁴ αὐτοδὰ
κι' ὅμως γίνεται ἀπ' τὸ Θεῖο,
ἂν τὸ αἰῶνια γυναικεῖο⁴
μᾶς ἐμπνέη, μᾶς ὀδηγᾶ.

1. Στὸ κείμενο : Chorus Mysticus. Ὁ χορὸς τῶν Μυ-
στικῶν, δηλαδὴ τῶν τριῶν Πατέρων καὶ τοῦ Δόκτο-
ρα Μαριανοῦ, ὅπως καὶ στὴν ἀρχὴ τῆς σκηνῆς αὐ-
τῆς.

2. Γίνεται καθαρὰ πνευματικὸ.

3. Γιατὶ δὲν ὑποπίπτει στίς αἰσθήσεις.

4. Δηλ. ἡ δίχως ἰδιοτέλεια καὶ γεμάτη ἀφοσίωση
ἀγάπη.

ΤΕΛΟΣ

